

(Schjern), at Catalogerne kunde trænge til at reenskrives, til at faae en smukkere Form, men det kan dog ikke være noget Betydeligt. At der vilde medgaae Penge til Flytningen, det var Noget, man ligeledes vidste; men jeg antog, at de ærede Rigsdagsmænd, som have stillet Forslaget, vilde lade sig bevæge til at frasalbe deres Indstgælder, naar de bleve gjorte opmærksomme paa, hvor lidet betydende disse to Poster ere. Det lod ogsaa, som om den ærede Rigsdagsmand (Hasle), som først motiverede Mindretallets Forslag, meente dette, idet han blot hentydede til, at man jo godt kunde udsætte Flytningen, — skjøndt Andre rigtignok mene, at den har været udsat længe nok, og at det nu er paatide, at der skeer en Forandring, — og dernæst henholdt sig til nogle Omstændigheder, som i mine Dine ikke betyde synderligt, saasom, at mangfoldige Skrifter skulle udsøndres, at — hvad der staaer i den afgivne Betænkning — Provindsblade og de almindelige Aviser, som udkomme her i Byen, og mange andre Ting, som findes i Bibliotheket, skulde udsøndres. Det betyder virkelig ikke meget; det kunde maaffee komme til at betyde noget; men vi maae erindre, at vort offentlige, frie Liv endnu kun har eksisteret i saa Aar; derfor ere vi endnu ikke blevene overdyngede med slige Skrifter, men kunne i Tiden blive det, og det er ogsaa derfor, at der nu er blevet Spørgsmaal om at udsøndre dem for Fremtiden, for at de ikke skulle tage Plads op for andre mere vigtige Skrifter; endnu kan der ikke være Tale om, at man ved at tage disse Skrifter bort, skulde kunne vinde den fornødne Plads. Desuden skal jeg gjøre opmærksom paa hvad det angaaer, som der med Hensyn til Aviserne har været Tale om, at det nok kan være, man ikke vil kunne finde mange Oplysninger i Provindsaviserne; men Pressen indtager nu en saa vigtig Plads i Livet, at det er nødvendigt for dem, som ville studere vor Tid enten i den ene eller den anden Retning, som Videnskabsmænd, Lovgivere eller paa anden Maade, at gaae til Pressen. Allerede i en spunden Tid, da Pressen ikke betød saameget i Europa som nu, har den dog havt Vigtighed, og man maa fremdeles vedblive med at see tilbage til den. Hovedaviserne

idetmindste kunne ikke affattes, og man kan ikke skaffe Plads ved at smide dem ud af Bibliotheket.

Det er blevet sagt af en æret Rigsdagsmand, at saadanne smaa Gjenstande, som Mange kastede Brag paa, kunde dog have Betydning. Jeg troer, at det Exempel, der blev valgt, just ikke er heldigt, og det er ogsaa blevet benyttet af hans Modstander med noget Held. Han talte nemlig om en Piece, der var udkommen, og som hed „Bonden i Livoli“, troer jeg; jeg har forøvrigt ikke læst den. En saadan Piece kan ogsaa betyde Noget, skjøndt ikke Meget, og jeg mener, at man ingenlunde kan sige, som det blev sagt af den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgkreds (Tscherning), at denne Piece vil i Fremtiden være et Vidne om, hvorledes Folk betragte Bonden nu for Tiden; jeg mener tværtimod, at den, der engang i Fremtiden vil bedømme Nutiden, vil ved Siden af denne Piece lægge Mærke til, at samtidigt med, at der udkom 6 Dplag af denne Piece, sad Bonden i Stænderne og Rigsdagen, var Agerbruget i Danmark i høi Grad i Opkomst o. s. fr., hvori der altsaa foreligger de vigtigste Vidnesbyrd om et Opsving i Bondestanden; han vil altsaa i en saadan Piece kun see et Vidnesbyrd om en ravnekrogagtig Misundelse fra Borgernes Side, hvilken vil finde Sted, saalænge vi have den usalige Adskillelse mellem Land og Stad. Og dette er ogsaa paavist af selve den ærede Rigsdagsmand, der angreb dette Exempel. Der er nu siden „Jeppe paa Bjergets“ Tid gaaet over 100 Aar, og dog veed den ærede Rigsdagsmand saa nøie at tale om, hvorledes Bonden dengang var, at et saadant Beviis ikke kan komme til at gjøre den Skade, han taler om.

Det Angreb, som blev gjort paa Forslaget af den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgkreds (Tscherning), var iøvrigt saa storartet og mangeartet, at det virkelig er meget vanskeligt at gaae ind derpaa; det bevægede sig i de allerhøieste Sphærer. Hovedtanken gik ud paa, at det foreliggende Forslag var et Varn af vor hele Tids Forkeerthed, hvilken den ærede Rigsdagsmand kæmpede imod og bestandsdig vilde kæmpe imod, skjøndt forgæves; hvil-